

AQP

AQUILA

Magazin

2015. május
IV. évfolyam 5. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., 3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 4. évfolyam 5. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Anyák napjára

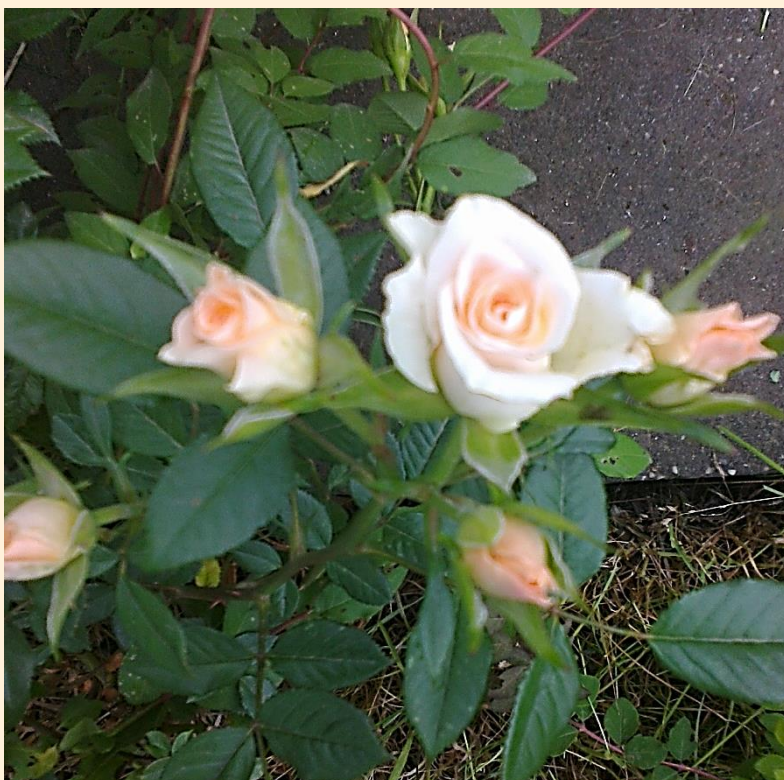
Köszöntjük az életükből, idejükből megosztó szeretettel működő ANYÁKAT, akik nemcsak a karriernek élnek, hanem kis gyermeket is életre hoznak, és becsületben fel is nevelik őket.

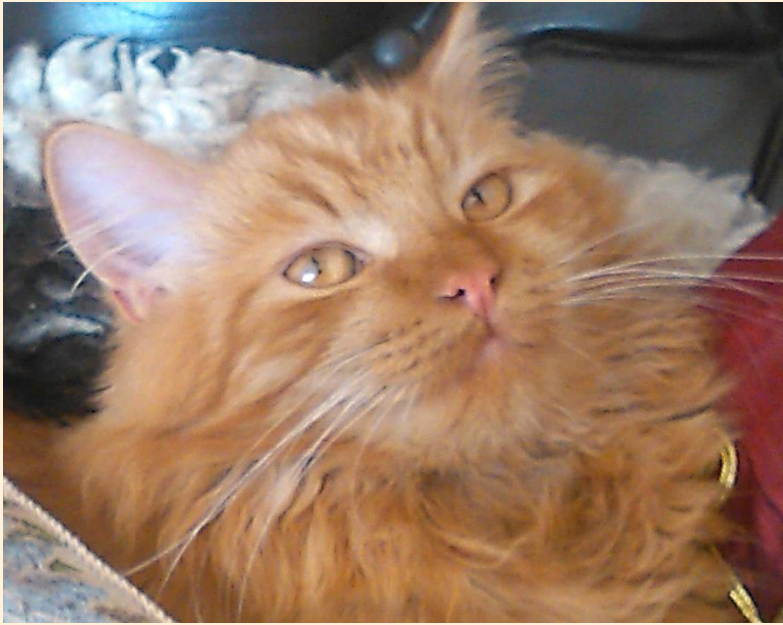
Isten áldása legyen rajtuk!

Dsida Jenő

Jóság s Szeretet

*A legáldottabb kéz a földön
A te két kezed, jó Anyám!
Mindenki áldja közeledben:
Hát én hogy is ne áldanám?!
Tudom megáldja Istenünk is,
Az örök! -
Némán, nagy, forró áhitattal,
Csókolom meg a kezedet!*

S mivel e- hónapban gyereknap is van, őket is köszöntjük ezzel a kis képpel.

Mi is így szeretünk Titeket, ahogyan ez a cica rátok néz. ☺

Hír és kérés

Az AQP megkezdte az országjárását, amit a következő választásokig folytat. Ne csodálkozzanak, ha az utcákon leszólítjuk Önöket, hogy szimpatizánsokat keressünk. Elkérjük az email címüket is – már akinek van –, hogy hírlevelet küldhessünk, és ezzel kapcsolatot tarthassunk.

Célunk, hogy megismertessük az AQP életét, céljainkat, és az AQP korrektségét is. Kérjük, ha megszólítjuk Önöket – kitűző van rajtunk – akkor, ha a politikai hitvallásukkal nem ellenkezik, álljanak velünk szóba, hallgassák meg a célkitűzéseinket. Kérjük, ha valaki szívesen látna minket egy beszélgetésre, jelezze, és mi megyünk.

Köszönjük, Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

Halálbüntetés vagy valami más?

Az AQP elvi okokból sem lehet halálbüntetés-párti.

Viszont, ahogyan a programunkban 2012-ben már leírtuk, mi nem fizetnénk a börtönbe zárt emberek után napi 5-7000 Ft-ot. Ki van zárva, hogy ezt tennénk.

Rögtön most leszögezem, nem munkatáborot akarunk /ennek a vádjával senki se próbálkozzon/, hanem mindenki tartsa el magát, ha pedig bűnöző, még inkább tegye ezt!

Minden börtönt önfenntartóvá kell tenni. Kb. 5 év alatt ezt el is lehetne érni. Ez sokkal rosszabb és visszatartóbb lenne, mint a halálbüntetés, mert ha nem dolgoznak, nem is fognak enni, sem melegedni, sem TV-t nézni, és semmi mást nem, csak olyat, amire megkeresték a pénzt. Ha éhen akarnának halni, esetleg adományokat kaphatnak, attól, aki akar nekik adni. Talán abból, amit ellop-tak, elraboltak stb., abból jutna.

Az, hogy ez esetleg az EU-nak nem tetszik /nem ez lenne az első.../, azzal nem foglalkoznánk, mindenki úgy védi a többi állampolgárát a bűnözőkkel szemben, ahogyan tudja, és ahogyan a leghatásosabb. /A nyugdíjasokat mikor védi meg az EU?/ Véleményünk szerint abba kellene hagyni a szemforgatást, és korrekten szembe kellene nézni az igazságos valósággal. Az állam feladata az lenne, hogy olyan munkát teremtsen pl. árkok ásása, földek művelése, földmozgatások, önálló állattartás, gazdálkodás stb., ahol a napi és a fenntartási költséget megtermelik. Innentől aki be van zárva – s gondolom nem ok nélkül – az megtanulja a munkavégzés mikéntjét is, ami sok ember életéből teljesen hiányzik.

Ennek több haszna is lenne. Egyrészt olcsóbb lenne az állam működtetése, másrészt olyan munkák is elvégzésre kerülnének, amelyekre nehéz embert találni, valamint nagyon erősen visszatartó hatású lenne, és megtanulnának azok is dolgozni, akik eddig pl. nők futtatásából, csalásból, pénzért való gyilkosságból, rablásból éltek.

Valamint abszolút igazságtalannak találjuk, hogy egy nyugdíjas, aki tisztességes, becsületes ember, és végig dolgozta az életét, sokszor 40-50 000 Ft-ból él egy hónapig, ugyanakkor az állam a bűnözőkre – akik lassan többen lesznek (főleg ha mind elkapnák, és nem hunynának jó pár ember tettei felett szemet), mint a nyugdíjasok...- költi az emberek adóját. Most megy a szöveg, az ijesztgetés, hogy nem lesz miből a nyugdíjat kifizetni. Azt a nyugdíjat, amelyet kötelező erővel levontak (majd az állam elköltötte, akkor adja is vissza!). Azt a pénzt tehát, amit a rabokra fordítanak (havi átlag kb. 250 000 Ft/fő!!!), irányítsák vissza azokra, akik becsületesen dolgoztak, s akiktől levonták a járulékat, ergo nem szívésségből kapnak nyugdíjat. Nem így áll a bűnözőkre, ők semmit sem tettek be az állam kasszájába, sőt csak ilyen-olyan károkat okoztak!

Pontosan ezért is javasoljuk, és ha lehetőségünk lesz meg is tesszük, hogy a börtönök önfenntartóak legyenek!

Az AQP igazságot akar. Ez is ennek az egyik lépése lenne.

Szerkesztő megjegyzése

Az AQUILA egy Istennek fogadalmat tett „harmadrend” is, akiknek tagjai folyamatosan képzik magukat.

Az alábbiakban 2 szakmai dolgozatból közlünk részeket, melyet a további számainkban folytatunk.

A Túllépés tudományos lapunkban lesznek olyan dolgozatok, melyek teljes terjedelemben közlésre kerülnek.

Kérjük, keressék azt is.

Rizmayerné Márkus Edit

A dolgozat címe:

Pierre Teilhard de Chardin és Karl Rahner

A modern teológia vízen járás

7.o.

Ember a világban

Teilhard 3 hónapot várakozik Rómában, hogy az Emberi jelenség kéziratát felettesei megbírálják. Szándéka egyértelmű: nem botrányt akar okozni, hanem meghatározni egyházi szemmel az ember helyét és az emberiség jövőjét a világban. Világrenegésnek nevezi azt a helyzetet, hogy sorra

jelennek meg olyan írások, melyek ezzel a kérdéssel foglalkoznak, égető szükség lett volna egy katolikus megközelítésre is a tudományos eredmények figyelembevételével.¹ Az ember az evolúciós fejlődés ugrásszerű eredménye, a gondolat megjelenése, s az emberi szellem felelőssége a továbbfejlődés. Teilhard állandóan kutat, kereső szellemisége is ezt az utat járta. Kérdéseket, válaszokat fogalmazott meg, nyughatatlanul, lelkiismeretesen járta ezt a szellemi utat.

Rahner szerint az ember Istenre irányított lény, s transzcendentális-misztikus tapasztalatot szerez, a befogadhatatlan Végtelenről bír tudással. A transzcendentális kifejezés (a lat. *transcendere*, 'túlhaladni, felülmúlni' szóból) Kant óta használatos, aki ismeretelméletében a tárgy helyett az alanyból indult ki, amikor a megismerés alanyi, a priori feltételeit vizsgálta. A transzcendencia felett nem mi rendelkezünk, hanem fordítva ez a végtelen rendelkezés az ember felett. Az Ige hallgatója és A hit alapjai című művében skolasztikus módszerekkel elemzi, és mutatja be az emberi létező és a Lét kapcsolatát. A mai fundamentális teológia Rahner ezen tételén nyugszik. Az ember szabadságra kárhozott vagy azzal megáldott lény. Életében visszavonhatatlan döntéseket kell hoznia, hiszen tér és idő foglya. Intellektuális becsületességgel kell a lét kérdéseire rákérdeznie. A hit nem zárja ki a gondolkodást, sőt megköveteli, hogy hite ezáltal szilárd alapokon nyugodjon. Tegyük hozzá Rahner eszmefuttatásához, hogy Isten pedig mindig meghagyja azt a kikaput az emberi szabad akarat számára, hogy bebizonyítható teljes mértékben sose legyen. Így a racionális gondolkodás határa talán ott húzható meg, hogy belátjuk Isten felfoghatatlan voltát, de a transzcendens világból megismert és megismerhető rendszer mindig is logikus lesz az emberi elme számára. Rahner utal arra, hogy azért ezen a téren nem hagyatkozhatunk kizárólag a tudományos eredményekre, hiszen ez cselekvőképtelenné tenné az emberi értelmet.² Ide kínálkozik az a tény, hogy nagyon sok tudós jutott el az istenhitig tudományos eredményei mély megértése közben. A mai ember egy zárt, Istennel szemben leszigetelt világban él. „A világ egyre kevésbé isteni, és éppen ezért egyre jelentéktelenebb.”³

9.o.

Ima

Loyolai Szent Ignác háromféle imamódot említ Lelkigyakorlatos könyvében. A második imamódot szemlélődésnek nevezi az imádság minden egyes szavának jelentéséről. A harmadik mód ehhez nagyon hasonló, lélegzetvételnél is fontos szerepe van, a Miatyánk vagy más ima elimádkozása közben a szó jelentésére vagy a magunk semmisségére gondolunk.⁴ A módszer eltér Avilai Szent Teréz elmékedéseitől, bár lehetnek olyan pontok, ahol az imádkozó bekapcsolódva a Mindenség áramába, a kimondhatatlannal találja magát szemben, s a szavak már mit sem érnek ezen a fokon. Avilai Szent Teréz talán nagyobb szeretettel és női gyöngédséggel közelítette meg a kérdést, a jezsuita módszeren az Ignáci katonás szellem és módszeresség látszik.

Teilhard imájában Jézussal beszélget. Imáját olvasva Prohászka Ottokár csodálatos elmékedései juthatnak eszünkbe. Az olvasó szinte a pap imájával együtt száll az Égbe. Igazi belső ima, mely egyben szolgálat és alapvető létforma lesz. Urának szólítja, és ismeri el Istent, így magát tényleg szolgaként határozza meg. Ugyan nem halljuk e szárnyalásokban Jézus válaszait, de ahogy az Atyával emelkedünk, úgy elevenedik meg a transzcendens világ, úgy válik élővé számunkra is a Valóság. S lesz egy olyan pont, ahol már nekünk, az olvasónak beszél Jézus, Teilhard és Prohászka a háttérben megállnak, hiszen papként teljesítették feladatukat, ahogy Pável Márta mondogatja találóan: „*elvezették a lovat a vízhez, most már rajta a sor, hogy igyon belőle.*”

¹ Szabó Ferenc SJ: Teilhard önmagáról 57. oldal

² Karl Rahner: Isten rejtelem (Egyházforum, Budapest, 1994) 5. oldal

³ u.o. 18. oldal

⁴ Loyolai Szent Ignác: Lelkigyakorlatos könyve 96-97. oldal

Az *Isteni miliő/Benne élünk* című művében ezt a belső életet elemzi, mutatja be Teilhard. Saját lelki kitárulkozásával segítségére akar sietni a nem hívőknek is, be akarja mutatni, hogy igenis a kereszténység áttehető a mai kor nyelvére is. Szent Ignác nyomán Isten akaratát és jelenlétét keresi. A munka és az ima nem zárja ki egymást. Nemcsak a szerzetesek külön világa az ima, amely megszenteli az ember idejét. De a munka is lehet ilyen megszentelő, Isten országáért való is lehet, áldozathozatalként is felfogható. Ha a munka és az ima össze tud kapcsolódni, Teilhard abban reménykedik, hogy a papok és a hívek is együtt dolgoznak a világért, megszűnik a szétválasztottság.⁵

Rahner: *Az élet imádságai* című könyvében imádkozik Istenhez. Sokszor méltatlankodik, sokszor elkeseredik. Ez első hallásra megrökönyödést kelthet az emberben, aztán arra juthatunk, hogy Rahner őszintén mutatja be az ember vívódásait, amelyek bizony még egy pap életében is előfordulhatnak. Sőt, továbbmegyek, olyan személyes kapcsolat fűzi Istenhez, hogy vitatkozni merészel vele. S biztosak lehetünk abban, hogy ez a merészség, szinte faragatlanság tetszik Istennek. „Életem Istenének” nevezi. Rahner szavazott, döntött. Isten pedig segíti, hogy Felé menjen egyre közelebb és közelebb. A Végtelen felé való menetel folyamán sok kint kell az egonak elszenvednie: „Több vagy, mint az én nagy elégedetlenségem, amikor minden tudásom csak a felfoghatatlansághoz vezet: te vagy kereső lelkem örök nyugtalansága?”⁶ Az ember imája nem mindig sikerül, sokszor a földre hullik, célt téveszt. Sokszor csak napi szintű kötelesség. Kérdőre vonja Istent, miért hallgat, miért nem felel a kérdéseire. Az Ignáci örökség siet segítségére: Isten akkor tud az emberhez szólni, ha végre elnémul, hogy az „örökkévalóság szavával” válaszoljon.

A szóbeli imáról gyönyörűen azt írja, hogy ez az utolsó pillanat, amikor az Istennek való teljes önátadás előtt még rendelkezünk önmagunk felett.⁷ Ebben azonban megszólíthatjuk a felfoghatatlan Istent. És Isten kérdéseinkre, kétségeinkre válaszol. Ha meghalljuk, nekünk magunknak, ha nem halljuk még, akkor mesternek vagy közvetítőnek. Isten ígérete számomra nagyon fontos megerősítés volt, mikor Márta által azt üzen-te, hogy nem hagyja el a Neki elkötelezett embereit/Sasait. A kérő ima tehát nem haszontalan, csak ne követeljük Isten válaszadását, azt bizzuk Rá, mikor kíván hozzánk szólni. Avilai Szent Teréz és Loyolai Ignác példáját követve szemléljük Istent, s e szemlélődésben megtaláljuk a válaszokat is.

⁵ Teilhard de Chardin: *Benne élünk* (Ahogy lehet, Párizs-Bécs, 1965) 46. oldal

⁶ Karl Rahner: *Az élet imádságai* 20. oldal

⁷ Karl Rahner: *Hit, remény, szeretet* (Egyházforum, Budapest-Luzern, 1991) 140. oldal

Horváth Olivér

Teilhard de Chardin és Karl Rahner krisztológiája című dolgozatából

9.o.

Tehát Rahner szintén kozmikus méretekben, az emberről, anyagról és szellemről a kozmoszban elfoglalt helye szerint is gondolkodik. Az ember nem véletlenül jött létre, hanem a természet tér magához az emberben. A kozmosz fejlődése egy törekvés, hogy egyre tudatosabb legyen, és közelebbi kapcsolatba kerüljön az alapjával. Az embernek sem célja a levés, hanem inkább a változás, pontosabban szólva a többé válás, amit Rahner igazi öntranszcendenciának, még inkább önfelülmúlásnak nevez. Igen. Önmagunkat kell felülmúlnunk! Túl kell lépnünk! Mindig ez a "Tüllépés"⁸, saját magunk legyőzése, az egónk felülmúlása a legnehezebb. Ehhez egy magasabb szintű öntudatra van szükség, amiben nagy segítségünkre van az az alaptézis, miszerint az ember alapvető sajátossága, hogy Istenre; a valóság abszolút teljességére való ráirányítottsággal rendelkezik. „És ezért nem mondhatjuk, hogy ez a kozmikus öntudat nem lehet emberi vagy, hogy csak egy lehet belőle. Mindig az egyes emberben valósul meg a kozmikus öntudat, a maga egyszeri módján.”⁹ Nem egyszer találunk Rahner teológiájában újszerű, többnyire hipotézisként feltűnő elemeket.¹⁰ A kozmikus gondolkodásban például megjelennek más lények létezésével kapcsolatos elemek, bár – talán a 6. pontban megjegyzettek alapján – leegyszerűsítve végül angyaloknak nevezi őket. „... és hogy elgondolhatók olyan nem emberi szellemi személyek (monaszok), akik tökéletesebben meg tudják ezt csinálni, de az embertől eltérően nem úgy szubjektumai a világ teljességének és önmagának való jelenlétének (Selbstgegebenheit), hogy egyúttal voltaképpen részmozzanataik is volnának a világnak. Lehetséges, hogy vannak ilyen lények”¹¹ Ehhez a gondolatmenethez és nyitottsághoz kapcsolódik Teilhard, éppen a kozmikus munka kapcsán, hogy „Halhatatlan lelke révén az Ember új ontológiai és biológiai szinten veti meg a lábát. Ki állítja azt, hogy ezen a magaslaton nincs olyan emelkedő, amely eddig nem is sejtett életformákhoz visz el”¹²

Vajon mire gondolhatott Teilhard, amikor eddig nem is sejtett életformákról beszél? S ha már lényekről és kozmikus gondolkodásról esik szó, említsük itt meg Rahner szintén újszerűen, a katolikus gondolkodásban szokatlanul ható elképzelését, „hogyan vajon a „közbülső állapot” katolikus fogalma – amely oly régimódinak látszik első pillantásra – nem szolgálhat-e kiindulópontul ahhoz, hogy jobban értsük és jobban boldoguljunk a „lélek-vándorlás”, a „reinkarnáció” tanával, amely a keleti kultúrákban erősen el van terjedve, és amelyet ott nyilvánvalónak tekintenek. Ez lehetségesnek látszik, legalább is azzal a feltétellel, hogy a reinkarnációt nem tekintjük az ember sorsának, amely soha nem szűnik meg és örökké folytatódik az időben”¹³ Itt kapcsolódunk ismét fő témánkhoz, a

⁸ Tüllépés a címe annak a negyedéves folyóiratnak, melyet sok szeretettel ajánlok a kedves Olvasó figyelmébe. Érdekes, lélekemelő, újszerű cikkeivel segítségünkre lehet ebben a túl-lépésben, mely a www.aqp.hu oldalról ingyenesen letölthető.

⁹ Karl Rahner: A Hit alapjai 160. o. Agapé kiadó 1998

¹⁰ Nem csoda, nem szerette volna, hogy nagyon gyorsan eltiltsák, kitagadják ezért próbált mindig óvatosan fogalmazni – szerz.

¹¹ Karl Rahner: A Hit alapjai 160. o. Agapé kiadó 1998

¹² A Kozmikus élet, 52. oldal (Út az Omega felé – Válogatás Teilhard de Chardin Műveiből, Szent István Társulat 1980)

¹³ Karl Rahner: A Hit alapjai 352. o. Agapé kiadó 1998

krisztológiához, hiszen ebből a körforgásból Jézus Krisztus az, aki kiutat mutat nekünk, megváltásával megfogja kezünket és hazavezet az Atyához. Ez az Isten Önközlése melybe beletartozik a világ teremtése is, amely - visszatérve a teilhardi gondolathoz (oldal tetején) - a szabad akarat meghagyásával, az ember elé lehetőségként tárul.

Ez a 'lehetőség' véleményem szerint összhangban van azzal, ha azt feltételezzük, hogy Isten lehetőségként teremtette számunkra a Földet. Az Egyház álláspontja szerint Isten Önmagát megosztó szeretete által a semmiből teremtette az embert (creatio ex nihilo), hogy aztán elnyerjük az örök életet (vagy elkárhozzunk).

Ehhez közelebb áll az, hogy az Istentől távol járó, folyamatosan távolodó, zuhanó alaktalan és 'kezdetben' anyagtalan lelkek részére kegyelemből teremtett anyagi világot, hogy zuhanásunkat megállítsa, hogy legyen esélyünk Rá nézni, megfordulni, és Felé venni az irányt. Így a Föld, az anyag lehetőséggé válik. Ezért nem nevezhető önmagáért való jónak, direkt módon meghatározottan a teremtés céljának, hanem egy kialakult igényre való válasznak, amely segítségünkre lehet (ha megragadjuk) egy nagy lelki páli forduláshoz. Lelki vezetőm, Pável Márta könyvében így ír erről: „Fényt adott a mi térségünkre, ezzel magával, az Ő végtelenségével kitakarította nekünk a földi-lelki teret, hogy az embernek alkalmas, új világ legyen az *újabb lehetőségekre*.”¹⁴ Ennek csúcspontja Jézus Krisztus, aki közénk érkezve további lehetőséget, a lehetőségek csúcsát nyújtja nekünk, hogy jobban megismerjük Őt, az Istent, hogy Megváltásával utat mutasson, ahogy a korábbi fejezetben is idéztem, Ő 'az út, az igazság és az élet'

E havi igaz, szép, lelket emelő gondolat

Mert, ahogyan a szerelem megkoronáz téged, ugyanúgy meg is feszít téged. Ahogyan növekszel általa, ugyanúgy össze is zsugorít. Ahogyan felemelkedik a törzsedben, és átjárja a legfelsőbb, legzsengőbb ágaidat, amelyek a nap felé nyújtóznak, ugyanúgy ereszkedik le a legmélyebben kúszó, a földre legerősebben kapaszkodó gyökereidhez, hogy megrázza, meglazítsa őket.

Kahlil Gibran

¹⁴ Pável Márta: Akinek füle van a hallásra, az hallja meg 46.o. Budapest 2009

Diogenész azt sem hallgatta el, amit tanítójáról gondolt: ez is csak olyan, mint a kürt – nagy hangjától nem hallja meg, amit maga beszél.

Diogenész szemére vetették, hogy tisztátalan helyekre jár. A nap is, úgymond, mégsem mocskolódik be.

Kalliszthenészt boldognak mondták előtte, mert Nagy Sándor fényes lakomára hívta meg. Ellenkezőleg, szólt, nyomorult szegény, mert akkor kell reggeliznie és ebédelnie, amikor Nagy Sándornak tetszik.

Gazdag városban és gazdag házban nincs helye az erénynek.

Valaki azt mondta neki: A szinopeiek arra ítélték, hogy távozzál városukból. Diogenész azt felelte: Én pedig arra ítéltém őket, hogy ott maradjanak.

Mikor azt kérdezték tőle, melyik idő alkalmas a házasságra, azt felelte: Fiatalnak még nem, öregnek már nem.

Egyszer fukar embertől kért valamit. Ez sokáig késett vele. Végre elfogyott a türelme, és azt mondta: Kenyérre kell, nem temetésre.

Diogenész

Végül a fecsegésről, ami olyan sok embert bosszant, ha a másik csak beszél, beszél és semmi mondandója sincs.

http://www.hotdog.hu/vandor_1/humor-poen

A FECSEGÉS

Egyike a legnehezebb és legszívósabb betegségeknek, amelyeknek gyógyítását a filozófia vállalni kívánja, a fecsegés. Miért? Mert az egyetlen gyógyszer, a tanítás, csak olyan emberről alkalmazható, aki hallgat. A fecsegő azonban nem hallgat meg senkit, hanem mindig csak beszél és beszél.

Ez a hallgatásra való képtelenség a fecsegő első bűne.

...Ha tehát Euripidész igen találóan az egyik értetlen hallgatónak azt mondta: Sohasem tudlak megtölteni téged, hiszen feneketlen hordó vagy és a bolondba hiába töltögeti az ember legbölcsebb tanácsait! – Akkor még sokkal inkább elmondhatnám ezt a fecsegőről is: Sohasem tudlak megtölteni téged, hisz semmit nem fogadsz el, a bolondba hiába önti az ember legjobb tanácsait!

Igen! Hiába árasztja el az ember a legbölcsebb tanácsokkal is azt, aki csak beszél, beszél, amikor senki sem hallgat reá, és nem hallgat, ha mások beszélnek.

Olümpiában van egy csarnok, amely egyetlen kiejtett hangot sokszorososan ver vissza, ezt a csarnokot ezért a tulajdonságáért héthangúnak nevezték el. Így visszhangzik a fecsegés is, amikor csak a legenyhébb szó is megérinti, egyszerre minden oldalról.

Az ember csaknem azt gondolja, hogy a fül csatornája nála nem a lélekbe vezetnek, hanem egyenesen a nyelvbe. Éppen ezért minden figyelmeztetés és minden új benyomás, amely más embernél szépen felgyűlik, a fecsegőnél azonnal újra kifolyik. *Olyan ez az ember, mint a fazék: belül üres, de annál jobban kong.*

.... Hallgass már, édes fiam, hiszen a hallgatás oly sok előnnyel jár! A fecsegőnél az a legszomorúbb, hogy semmit sem kíván annyira, mint hallgatót, s ez az, akit sohasem talál. Mindenki eszeveszetten menekül előle. Ha barátok félkörben együtt ülnek vagy sétálni indulnak és ilyen valakit megpillantanak, a legjobb, amit tehetnek, hogy azonnal elszélednek..... amint Arkhilokhosz vagy maga a bölcs Arisztotelész megmondta.

Ez utóbbi ugyanis egyszer ilyen fecsegő karmaiba került, aki izléstelen históriákkal egészen elkábította. S amikor számtalanszor azt mondta: „Na ugye! Hát nem csodálatraméltó?” – akkor Arisztotelész azt válaszolta: „Nem, egyáltalán nem csodálatraméltó. A csodálatos az, hogy van ember, akinek egészséges a lába és ilyesmit kibír.”

Más alkalommal ugyanilyen szerencsétlen bolond esetében a fecsegő azt kérdezte: „Ó, nagy filozófusom, nem voltam terhedre fecsegésemmel?” Arisztotelész azt válaszolta: „Egyáltalában nem, hiszen oda se figyeltem.”

.. A fecsegőnek azonban senki sem hisz, még akkor sem, ha történetesen az igazat mondja.....

Egy athéni polgár egyszer királyi követeket látott vendégül, és azok kívánságára néhány filozófust is meghívott. A beszélgetésben mindenki részt vett, és mindenki megmondta a magáét. Csak egyedül Zénón maradt csendes és nyugodt. Az idegenek barátságosan azt kérdezték tőle: „Nos Zénón, mit mondjunk felőled királyunknak, ha hazatérünk?” A filozófus azt válaszolta: „Semmi egyebet, csak hogy Athénban él egy öreg, aki a bor mellett hallgatni tud.”

Plutarkhosz

Vargáné Pável Márta

Egy kis kertészkedés

Magam is nagy kertészkedő vagyok, és szeretek olyan kerti műveleteket is végezni, amik nem kerülnek pénzbe, mégis jó eredménnyel járnak.

Nos, ilyen a dugványozás is.

Igaz a magvetés talán egyszerűbb - az is saját magunk által szedett magokból. Ezt nem szakemberként írom, hanem csak kotnyeleskedőként. Rájöttem, az nem sok örömet okoz, ha vízben pl. egy lágyszárú növényt, pletyka stb. meggyökereztetek, az nem kihívás, az hamar megy.

Az már érdekesebb, ha laza talajba, sok párával, kis örökzöld vagy fagyálló növénykékről sarjasztható darabkákat dughatunk a földbe. Fontos, hogy a felesleges leveleket leszedjük, és nagyon megnéztük, hogy egészségesek-e.

Sokan ezt teszik a rózsaszárral is – egy időben befűző üveg alá rejtettem a szép levágott rózsákat –, hogy dugványozzák. Sajnos az a tapasztalatom lett, hogy jó esetben is csak pár évig éltek, de messze nem voltak olyan tartósak, mint a vad-alanyba oltottak.

E témában ezt olvastam, megosztom Önökkel, kívánom, sikerüljön sok szép növényt létrehozni.

<http://www.edenkert.hu/diszkert/orokzoldok/orokzold-novenyek-dugvanyozasa-szaporitasa/4905/>

Az örökzöldek dugványozásának lépései

1. Az örökzöld növények dugványozásának ideje július elejétől a nyár végéig tart. Ekkor

válasszuk ki az anyatövet, és vágjunk le róla valamivel több hajtásdarabot, mint amennyi dugványra szükségünk lesz. A dugványok hossza 10-15 cm legyen. Figyeljünk rá, hogy ne legyenek sem túl lágyak, sem túl kemények, elfásodottak. Az azévi, fejlett, rugalmas hajtások a leginkább megfelelőek. A **dugványokról** távolítsuk el az alsó leveleket, de a levélhóonaljban ülő rügyeket ne sértsük meg. A **dugványok** alsó végét éles késsel egy rügy alatt ferdén vágjuk le, a felső végét pedig egyenesre vágjuk.

2. Gyökereztetéshez legjobb a homokkal kevert virágföld vagy a tőzeg. A keverékkel töltünk meg egy tálat vagy cserepet, és a dugványokat a hegyes alsó végükkel szúrjuk a földbe, majd alaposan öntözzük meg.

3. Fontos a levegő nagy páratartalma, ezért az egész cserepet borítsuk le egy nagyobb üvegedénnyel, vagy takarjuk be átlátszó fóliával. Ha a takaráson belülről vízcseppek jelennek meg, akkor rövid ideig vegyük azt le a **dugványokról**, azaz szellőztessünk.

4. Ha megfelelőek a körülmények, nagyjából **hat hét alatt meggyökeresednek a dugványok**. Ehhez a földnek mindvégig nedvesnek, de nem lucskosnak kell lennie. Fontos a meleg és a nagy páratartalom is.

5. Miután a **dugványok** meggyökeresedtek, szétültethetők; valamennyi külön cserepbe, tápdús földbe kerül. Október végén a kis növényeket cserepestől vigyük fagyvédett, de hűvös helyre. Itt maradnak egészen tavaszig, amikor már kiültethetjük azokat a kertbe.

AQP humor

A falu papja saját kezűleg javíthatja a templom padjait. Egy kisfiú leül vele szemben, és szótlánul figyeli.

- Fiam, szeretnél velem beszélni? - kérdi a pap.
- Nem, csak várok.
- Mire vársz?
- Szeretném megtudni, mit mond egy pap, amikor a kalapáccsal az ujjára üt.

Izraelben

Kovács úr a feleségével és az anyósával nyaral Jeruzsálemben. Egyik nap az anyósa hirtelen belázasodik, majd meghal. Egy temetkezési vállalkozó felajánlja, hogy helyben eltemetik az elhunytat.

- Nem, köszönöm, inkább hazaszállíttatjuk - háritja el az ajánlatot Kovács.
- De miért? Nagyon szép ceremóniát tudunk szervezni - próbálkozik a temetkezési vállalkozó.
- Nézze, uram! Kétezer éve eltemettek itt egy fiatalembert, aki három nap múlva feltámadt. Nem akarok kockáztatni...

A repülőn itallal kínálják az utasokat.

A paphoz érve kérdi a pap:

- Mondja kedves, hány láb magasan repülünk?
- 10,000 láb magasságban.
- Akkor keveset öntsön, mert közel van a főnök.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, hívő vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:*

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella,
Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.